

ΑΓΕ ΤΟΜΕΑ ΕΡΕ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΚΑΙ ΤΑ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ Μ.Μ.Ε

ΟΙ ΜΕΚΡΟΜΕΣΛΙΟΙ ΕΒΕ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΡΙΣΗ
ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΟΕΤΙΑ ΤΟΥ '90

Σήμερα, η χώρα με την αλλοπρόσαλλη και αυταρχική πολιτική της Ν.Δ., ζει μια πρωτοφανή οικονομική και κοινωνική κρίση.

Κανένα πρόγραμμα δεν εφαρμόζεται και κανένας δεν ξέρει τι του ξημερώνει.

Η αβεβαιότητα, η σύγχυση και ο φόβος διακατέχει κάθε πολίτη.

Η Κυβέρνηση της Ν.Δ. με την πολιτική της, συνεχίζει:

- να συρρικνώνει το εισόδημα των εργαζομένων,
- να δημιουργεί νέες πληθωριστικές εκρήξεις,
- να εξαπολύει καθημερινά επιθέσεις κατά των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων τους,
- να ευνοεί την οικονομική ολιγαρχία, τον μεταπρατισμό και τα κυκλώματα της παραοικονομίας.

Παράλληλα ζούμε καθημερινά τον αυταρχισμό και την αυθαιρεσία μιας εξουσίας, από τις χειρότερες που γνώρισε ο τόπος σε περιόδους ομαλού πολιτικού βίου.

Η πρινοποίηση της πολιτικής και οικονομικής ζωής,

- η καταράκωση του κύρους της δικαιοσύνης,
- η ολομέτωπη επίθεση κατά των θεσμών,
- η κατάργηση του κοινωνικού διαλόγου και
- η αποδιοργάνωση της κρατικής μηχανής έχουν οδηγήσει σε τραγικό αδιέξοδο.

Ετσι η Ν.Δ. κατάφερε σε τόσο σύντομο χρόνο ν' ανατρέψει όλες τις λεπτές κοινωνικές ισορροπίες και να στρέψει εναντίο της όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας με τη συνεχή εκμετάλλευση και περιθωριοποίησή τους.

Ο εργαζόμενος αντιμετωπίζει την ακρίβεια, την αύξηση των τιμολογίων, την αύξηση της φορολογίας, τη μεγάλη μείωση του πραγματικού εισοδήματος του, τον φόβο της δίωξης και της απόλυσης.

Ο συνταξιούχος βλέπει την σύνταξη του να εξαναμιζεται και το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης να καταρρέει.

Ο αγρότης αγωνιά και συνθλίβεται καθώς οι αγροτικές τιμές μειώνονται, το κόστος παραγωγής να αυξάνεται.

Βλέπει να αναβιώνουν τα γνωστά κυκλώματα των μεσαζόντων και το τραπεζικό σύστημα να γίνεται ακόμη και το τραπεζικό σύστημα να γίνεται ακόμη πιο απρόσιτο για αυτόν.

Ο εξαγωγέας βλέπει το αποτέλεσμα των προσπαθειών του να μειώνεται, καθώς η δραχμή να γίνεται πιο φθηνή και πρέπει να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό των ξένων χωρίς θεσμική, οργανωτική και χρηματοδοτική υποστήριξη.

Ο επιχειρηματίας και ο Μικρομεσαίος επαγγελματιοβιοτέχνης
ανησυχεί και αγωνιά καθώς

- οι κανόνες του παιχνιδιού αλλάζουν συνεχώς σε βάρος του και προς όφελος των ολίγων ισχυρών,
- οι κανόνες του ανταγωνισμού ανατρέπονται,
- η παραοικονομία και η τοκογλυφία είναι σε έξαρση, το υψηλό κόστος χρήματος κάνουν απλησίαστες τις τραπεζες,
- ενώ η αύξηση του κόστους παραγωγής και η μείωση του τζίρου θέτουν καθημερινά το ζήτημα της βιωσιμότητας των ΜΜΕ.

Έτσι το ζήτημα της οικονομικής δημοκρατίας ξαναμπαινει στη ζωή του τόπου κάθε μέρα.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ Ν.Δ.

Η Ν.Δ. με την πολιτική της στερεί από τη χώρα ένα ΣΧΕΔΙΟ εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης.

- Η ανυπαρξία συγκροτημένης μακρο-οικονομικής πολιτικής, η έλλειψη μεσοπροθέσμων στόχων, η απουσία διασύνδεσης των επιμέρους μετρών με τις αναπτυξιακές ανάγκες, οι περιφερειακές ανισότητες και ο γραφειοκρατικός υδροκεφαλισμός οδηγούν σε όξυνση τις μακροοικονομικές ανισορροπίες. Έτσι οι διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας αντί να αποδυναμώνονται, ενισχύονται.

Η διαδικασία του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης παρουσιάζεται από τη Ν.Δ. ως μια τεχνοκρατική διαδικασία απργυμνωμένη από το κοινωνικό της περιεχόμενο, που υπακούει μόνο στη πλήρη απελευθέρωση της λειτουργίας της αγοράς και θέτει ως βασική προϋπόθεση τη διεύρυνση των περιθωρίων του κέρδους δηλαδή την ανακατανομή του Εθνικού Προϊόντος προς όφελος των ολίγων και ισχυρών.

Αυτή όμως η απελευθέρωση της αγοράς με την κατάργηση των στριχειωδών μηχανισμών ρύθμισης, οδηγεί σε αποδυνάμωση των μηχανισμών στήριξης και προστασίας της εθνικής παραγωγής, σε μείωση του ανταγωνισμού και σε έντονες πληθωριστικές πιέσεις, αγνοεί τα βαθύτερα αίτια της κρίσης, υποβαθμίζει το ρόλο της χώρας στις Ευρωπαϊκές και διεθνείς ανακατατάξεις και εμποδίζει την ομαλή προσαρμογή της χώρας στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Η ανάγκη για αύξηση του εθνικού προϊόντος, της απασχόλησης και της δικαιότερης κατανομής του εθνικού προϊόντος έρχονται σε δεύτερη μοίρα.

Ο κοινωνικός διάλογος και η παρέμβαση των θεσμών αποτελούν για τη Ν.Δ. στρέβλωση στην ελεύθερη λειτουργία της αγοράς.

Επιβάλλει τη μονοδιάστατη άποψη ότι τα αίτια της κρίσης βρίσκονται στην πλευρά της ζήτησης. Ανάγει το δημοσιονομικό έλλειμα σε κυρίαρχο ζήτημα και τη μείωση της ζήτησης σε κεντρική κατεύθυνση. Η ταύτιση μάλιστα των αιτιών της κρίσης με τη χειροτέρευση των ελλειμάτων δημιουργεί σύγχυση τόσο ως προς τα πραγματικά αίτια όσο και για την στρατηγική αντιμετώπιση της, δημιουργείται αρνητικό κλίμα για την οικονομία, εντείνονται τα αδιέξοδα, οδηγείται σε έξαρση η παραοικονομία και οι κοινωνικές εντάσεις.

Η οικονομία οδηγείται σε φαύλο κύκλο και πλήρες αδιέξοδο.

Απόδειξη της αποτυχίας αυτής της πολιτικής είναι η δυσμενής εξέλιξη των μεγεθών της οικονομίας. Οι οικονομικοί δείκτες δεν δείχνουν την ανάκαμψη που σ' αυτή θα βασιζόταν η αισιοδοξία.

1. Ετσι, ενώ το ΠΑΣΟΚ κατάφερε μια σταδιακή μείωση του πληθωρισμού από 25% το 1981 σε 14% τον Ιούνιο του '89 (μέσος ετήσιος ρυθμός), η πολιτική της Ν.Δ. τον ξαναέβασε στο 23% στο 12μηνο Δεκεμβρίου 1989-90, ενώ σήμερα η ακρίβεια στα βασικά είδη διατροφής με τις συνεχείς ανατιμήσεις στα τιμολόγια των Δημοσίων Υπηρεσιών, δεν προσδιορίζουν καμία αισιοδοξία για αποκλιμάκωση του πληθωρισμού στο τέλος του χρόνου.
2. Το έλλειμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών έφτασε το 1990 στο ύψος ρεκόρ των 3,6 δισ. δολλ., παρουσιάζοντας αύξηση κατά 40% σε σχέση με το έλλειμα του 1989, που ήταν 2,57 δισ. δολλ., και κατά 278% σε σχέση με το έλλειμα του 1988, που ήταν 0,95 δισ. δολλ. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. το έλλειμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών αγαμέμενεται να διευρυνθεί ακόμα περισσότερο το 1991 φτάνοντας τα 3,9 δισ. δολλ. Και τούτο χωρίς να ληφθούν υπόψη οι επιδράσεις που θα ασκηθούν λόγω της αύξησης των τιμών του πετρελαίου και της κάμψης του τουρισμού (βλέπε ταξιδιωτική οδηγία των Η.Π.Α. και Ιαπωνίας).

Εκείνο που έχει όμως, σημασία είναι ότι, το Εμπορικό Ισοζύγιο της χώρας, που αποτελεί τον καθρέπτη της εθνικής οικονομίας, παρουσίασε το 1990 ένα πρωτοφανές έλλειμα ύψους 12,3 δισ. δολ. έναντι 9,12 το 1989 και 7,6 το 1988.

3. Στα Δημόσια Οικονομικά και ειδικότερα στην εκτέλεση του Κρατικού Προϋπολογισμού καταγράφηκε ήδη μια υστέρηση φορολογικών εσόδων ύψους 110 δισ. δρχ. Την υστέρηση αυτή που αντιστοιχεί στο 1% περίπου του ΑΕΠ την είχε ακριβώς επισημάνει το ΠΑΣΟΚ στην συζήτηση του Προϋπολογισμού τον περασμένο Δεκέμβριο. Με τον τρόπο αυτό το έλλειμα του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού ανήλθε, όπως είχαμε προβλέψει, στο 21,4% του ΑΕΠ σε αντίθεση με το 19,4% που έλεγε η Κυβέρνηση.

Με βάση τα αποτελέσματα εκτέλεσης του Προϋπολογισμού τον Απρίλιο 1991 είχαμε ήδη μια σημαντική απαλεια εσοδών από τον κυβερνητικό στόχο, (28,6%) πραγματοποίηση έναντι στόχου: 43,7%. Εκτίμησή μας είναι ότι τελικά οι κυβερνητικές προβλέψεις για τα εσοδα θα πέσουν έξω πάνω από μισό τρισεκατομμύριο δρχ.. Για την αποφυγή μιας τέτοιας κατάστασης, που άλλωστε είναι και όρος της ΕΟΚ για την χορήγηση του Κοινοτικού Δανείου, τότε θα επαληθευθούν οι φήμες που κυκλοφορούν ότι η Ν.Δ. και σε αντίθεση με τις προεκλογικές της εξαγγελίες, θα προχωρήσει σε μια βάνουση φόρομπηχτική πολιτική. Και τούτο πέρα από την μέχρι τώρα στυγνή εισοδηματική και φορολογική της πολιτική, που με δεδομένη την ακρίβεια, οδήγησαν στην μείωση της αγοραστικής ικανότητας του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος του λαού.

4. Η Κυβέρνηση δεν έχει ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική. Λαμβάνονται μέτρα, το ένα μέτρο μετά το άλλο, χωρίς μελέτη των επιπτώσεων, χωρίς στρατηγική. Προβάλλονται ιδεολογήματα ως αξιωματικές αλήθειες και μέτρα υλοποιούνται αυταρχικά, χωρίς διάλογο και συναίνεση. Αποτέλεσμα αυτού του τρόπου άσκησης της εξουσίας είναι η κοινωνική αυταρχική, η καλλιέργεια "αρνητικού επενδυτικού κλίματος", η εμπέδωση πληθωριστικών προσδοκιών και τελικά η αποσταθεροποίηση της οικονομίας.

Σε αντίθεση με την αποδόση και αποτελεσματικότητα του Αναπτυξιακού Νόμου 1262/82, η επενδυτική άπνοια εκφράζεται με συνεχή μείωση του ποσοστού επενδύσεων επί του ΑΕΠ.

Παράλληλα, μόνο τον μήνα Δεκέμβριο του 1990 καταγράφηκαν: 45.978 τεμάχια Απλήρωτων Συναλλαγματικών αξίας 5.610 δισ. δρχ., 7.942 τεμάχια Ακάλυπτων Επιταγών αξίας 6.836 δισ. δρχ. και εκδόθηκαν 3.013 διαταγές πληρωμής μόνο στην Αθήνα (Στοιχεία Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών). Ταυτόχρονα σημειώθηκε ρεκόρ πτωχεύσεων με 216 αιτήσεις. Το πρώτο τρίμηνο του 1991 ακάλυπτες επιταγές είχαν αύξηση 20% σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 1990.

5. Η δυσλειτουργία του Τραπεζικού Συστήματος, τα απαγορευτικά επιτόκια, η μείωση της ζήτησης, το άσχημο επιχειρηματικό και εργασιακό κλίμα, είναι αυτά που κυριαρχούν μέσα σε μια άναρχη εσωτερική αγορά και σε μια εποχή που ο διεθνής ανταγωνισμός και οι ανακατατάξεις που συντελούνται απαιτούν εθνική κινητοποίηση και προσαρμογή της παραγωγικής βάσης της οικονομίας στα σημερινά πρότυπα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΜΕ - ΕΒΕ

1. Ανταγωνισμός και Αγορά

Η όξυνση της κρίσης και των διαρθρωτικών προβλημάτων της οικονομίας με την πολιτική της Ν.Δ., συνθέτουν ένα αρνητικό περιβάλλον για την δραστηριότητα και ανάπτυξη των ΜΜΕ.

Στις μέρες της Ν.Δ. αναβιώνει η πολιτική της αμφισβήτησης του ρόλου της ΜΜΕ στη διαδικασία της ανάπτυξης. Ανατρέπει καθημερινά τους όρους ίσης μεταχείρισης και ανταγωνισμού σε σχέση με τη μεγάλη επιχείρηση, ορθώνει νέα εμπόδια στην πρόσβαση των αγορών.

Η απελευθέρωση των αγορών, χωρίς αντίστοιχη στήριξη της ΜΜΕ, που να λαμβάνει υπόψη της τις ιδιαίτερες ανάγκες και προβλήματα του ΜΜ χώρου και να διευκολύνει την προσαρμογή τους στη νέα Ευρωπαϊκή πραγματικότητα, οδηγεί στο περιθώριο και τελικά τον αφανισμό των ΜΜΕ.

Ιδιαίτερα σε παραδοσιακούς κλάδους, (κλωστοϋφαντουργία, έτοιμο ένδυμα, υποδηματοποιία, μέχαμηλό τεχνολογικό επίπεδο, οργάνωση και κατεύθυνση της παραγωγής τους κυρίως στην εγχώρια αγορά), παρατηρείται μια συγκεντροποίηση των επιχειρήσεων με εξαγορές, συγχωνεύσεις, έλεγχο των δικτύων διανομής με συμμετοχή ξένων επιχειρήσεων, ^{και} όξυνση του ανταγωνισμού με άνοιγμα πλέον όρους μεταξύ μικρής και μεγάλης επιχείρησης. Η βιομηχανία μετατρέπει τις δραστηριότητες σε εμπορικές (μεταπρατισμός - αποβιομηχάνιση - αποαθνικοποίηση).

Επίσης, οι αθρόες εισαγωγές από τρίτες χώρες μέσω ΕΟΚ με διάφορα τεχνάσματα, δημιουργούν προβλήματα αθέμιτου ανταγωνισμού στην αγορά.

Η στήριξη που παρέχεται στην ΜΜΕ από πλευράς χρηματοδότησης, ασφάλισης των εξαγωγών, ενίσχυσης της τυποποίησης και του ποιοτικού ελέγχου, αναζήτησης νέων αγορών και δικτύου προώθησης των προϊόντων τους, καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό την ανταγωνιστικότητα της ΜΜΕ. Έτσι παρατηρείται σήμερα αύξηση των εισαγωγών και μείωση των εξαγωγών.

Τέλος με την πλήρη απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων οδηγεί σε εξουθένωση τους ΜΜ επαγγελματίες, αύξηση του κόστους λειτουργίας και τελικά σε ανακατανομή των μερίδων αγοράς που κατέχουν, προς όφελος της μεγάλης επιχείρησης.

2. Πραγματοποίηση Τζίρου

Η μονομερής πολιτική μείωσης της ζήτησης έχει οδηγήσει σε κάθετη πτώση το τζίρο των ΜΜΕ, που κυμαίνεται από 40-80% χωρίς να διαφαίνεται προοπτική αναζωογόνησης. Η πτώση του τζίρου δημιουργεί σοβαρά προβλήματα ρευστότητας, που σε συνδυασμό με το υψηλό κόστος χρήματος και τον περιορισμό της χρηματοδότησης, οι ΜΜΕ οδηγούνται στην τοκογλυφία και την υπερχρέωση.

3. Χρηματοδότηση και Τραπεζικό Σύστημα

Είναι το τραπεζικό σύστημα θέτει στο περιθώριο της χρηματοδότησης την ΜΜΕ. Η αύξηση του κόστους χρήματος (33% για κεφάλαιο κίνησης) έχει μειώσει την ανταγωνιστικότητά της, μη έχοντας τη δυνατότητα άντλησης πόρων από την κεφαλαιαγορά, σε σχέση με την μεγάλη επιχείρηση.

Η επιλεκτική πρόσβαση των μεγάλων επιχειρήσεων στο τραπεζικό σύστημα, με ταυτόχρονα ουσιαστικό αποκλεισμό των ΜΜΕ, δημιουργεί άνισους όρους ανταγωνισμού. Ακόμη το τραπεζικό σύστημα με τη γραφειοκρατική δομή, των κερδοσκοπικό αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα του, αρκούμενο απλά στη χορήγηση του δανείου, στερεί από την ΜΜΕ την παροχή χρήσιμων επενδυτικών συμβουλών σε σχέση με τη μεγάλη επιχείρηση.

Η 197/78 απόφαση έχει ουσιαστικά αδρανοποιηθεί. Τα κριτήρια βάση των οποίων χορηγούνται σήμερα δάνεια για επενδύσεις εκσυγχρονισμού από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ως προς την οριοθέτηση των ΜΜΕ (500 εργαζόμενοι) είναι αυτά της Κοινής Αγοράς, που δεν έχουν παρά ελάχιστη σχέση με την Ελληνική ΜΜΕ, αποκλείοντας έτσι ουσιαστικά την ΜΜΕ από τους χρηματοδοτικούς πόρους.

4. Κόστος Παραγωγής

Η αύξηση του κόστους χρήματος, των τιμολογίων όλων των υπηρεσιών και των Α' υλών, η αύξηση του μισθώματος της επαγγελματικής στέγης, δεν αντισταθμίζονται με τη μείωση του εργατικού κόστους.

Η αύξηση του κόστους παραγωγής μετακυλιόμενο στην κατανάλωση δημιουργεί περαιτέρω αρνητικές επιπτώσεις στον πληθωρισμό, στην μείωση της παραγωγής και ανταγωνιστικότητας.

Η κρίση δηλαδή δεν είναι απλά ζήτημα υπερβολικής ζήτησης αλλά ζήτημα προσφοράς δηλαδή, κόστους παραγωγής και παραγωγικότητας (εκσυγχρονισμό).

5. Αναπτυξιακά κίνητρα

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος 1892/90 περιορίζει την δυνατότητα χρηματοδότησης των ΜΜΕ αφού με το πλαφόν των 50 εκατ. δρχ. αποκλείει τις μικρές κυρίως επιχειρήσεις, με αρνητικές επιπτώσεις στον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη τους. Αποκλείει επίσης τους Συνεταιρισμούς επιβάλλοντας μια απαράδεκτα άνιση μεταχείριση υπέρ των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων. Οι συνεταιρισμοί και η συνεργασία των ΜΜΕ αποτελούν για τη Η.Δ. στρέβλωση της αγοράς.

6. Υποβάθμιση των θεσμών

Η σύγχυση και η αβεβαιότητα στην οικονομία δημιουργούν μεγαλύτερη αδυναμία παρέμβασης των επαγγελματικών οργανώσεων των ΜΜΕ-ΕΒΕ που με τις γνωστές ανεπάρκειες τους και την παράλληλη διάλυση και υποβάθμιση των οργανισμών στήριξης των ΜΜΕ, κύρια του ΕΟΜΜΕΧ, συνεπάγονται αρνητικές επιπτώσεις στην τεchnο-οικονομική, οργανωτική και καθοδηγητική υποστηρικτή τους.

7. Επαγγελματική στέγη

Η υπο ψήφιση απελευθέρωση της επαγγελματικής στέγης, χωρίς πλαίσιο προστασίας, θα θέσει σε κίνδυνο ύπαρξης μεγάλου αριθμού επιχειρήσεων. Η απουσία πολιτικής σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης είναι πλήγμα κατά της επιχειρηματικότητας.

8. Φορολογικό σύστημα

Ο γραφειοκρατικός, αντιαναπτυξιακός και ο άδικος κοινωνικά χαρακτήρας του Φ.Σ. αρνείται την συμβολή της ΗΜΕ στην ανάπτυξη.

Η πολυνομία των φορολογικών ρυθμίσεων, η συχνή αλλαγή του συστήματος, η ύπαρξη πολλαπλών συντελεστών κερδους η άνιση κατανομή των φορολογικών βαρών, η έλλειψη φορολογικών κινήτρων για συνενώσεις των μικρών κυρίως επιχειρήσεων μαζί με τον γραφειοκρατικό Κ.Φ.Σ. αποτελούν αρνητικά στοιχεία στην εύρυθμη επιχειρηματική δραστηριότητα και επενδυτική πρωτοβουλία των ΜΜΕ.

9. Ασφαλιστικό σύστημα

Η ανάπτυξη είναι προϋπόθεση για μια υγιή κοινωνική ασφάλιση. Οι γενικότερες οικονομικές συνθήκες αλλά και ο τρόπος οργάνωσης, διοίκησης (διορισμένες διοικήσεις) και αξιοποίησης των ασφαλιστικών πόρων των ταμείων, σε σχέση με τον ισχύοντα Ασφαλιστικό νόμο, δημιουργούν αβεβαιότητα για το σύστημα και τους όρους κοινωνικής ασφάλισης. Η σταθερότητα και ο εκσυγχρονισμός του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη.

10. Η ισοπεδωτική πολιτική φιλελευθεροποίησης της αγοράς ρξύνει τις περιφερειακές ανισότητες και κάνει ακόμα δυσκολότερη τη βιωσιμότητα των ΜΜΕ στις περιφέρειες, στις οποίες δραστηριοποιείται το μεγαλύτερο ποσοστό των ΜΜΕ, σε όλους τους κλάδους και επαγγέλματα.

Η αποδιοργάνωση της κρατικής μηχανής και των οργανισμών στήριξης των ΜΜΕ, η έλλειψη υποδομής στις περιφέρειες και η ενίσχυση του γραφειοκρατικού συγκεντρωτισμού, η πλήρης απουσία πολιτικής περιφερειακής ανάπτυξης, αγνοούν τη συμβολή της ΜΜΕ στην οικονομική και κοινωνική σύγκλιση των περιφερειών που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με τους ΜΜΕ στο περιθώριο.

Η ΙΟΕΤΙΑ ΤΟΥ '90
ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

1. Η αναγκαιότητα Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Α.)

Η παράταση της σημερινής κρίσης χωρίς στρατηγική αντιμετώπιση της θα οξύνει κάθε μέρα και περισσότερο τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας.

Οι Μακροοικονομικές ανισορροπίες και το εύρος των διαρθρωτικών προσαρμογών που απαιτούνται, αναδεικνύουν την ανάγκη διαμόρφωσης ενός ολοκληρωμένου Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης, που θα αποτελεί τη βάση για μια σταθερή και ομαλή πορεία της χώρας προς την Ερωπαϊκή ολοκλήρωση.

2. Στόχοι του Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

- Διασφάλιση του εισοδήματος των εργαζομένων και της κοινωνικής προστασίας.
Διασφάλιση της Εθνικής, περιφερειακής και κοινωνικής συνοχής.
- Εκσυγχρονισμός και διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, με βελτίωση της παραγωγικότητας όλων των συντελεστών της παραγωγής.

3. Χαρακτηριστικά του Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

α. Σαφήνεια και ειληκρίνεια.

Να προσδιορίζει τα πραγματικά αίτια της κρίσης και το πρότυπο της μικτής οικονομίας (δημόσιος, ιδιωτικός και κοινωνικός τομέας).

Να αποκαθιστά τις αξίες κέρδος, αγορά κλπ.

Να εξασφαλίζει τη θεσμική παρέμβαση του Κράτους στη λειτουργία της αγοράς, προς όφελος της κοινωνίας και όχι των ολίγων.

β. Δημοκρατικό.

Να εξασφαλίζει τον κοινωνικό διάλογο, έλεγχο και συμμετοχή για την αναγκαία κοινωνική συνέναιση.

γ. Ρεαλιστικό και αποτελεσματικό.

Να προτείνει τη λήψη μέτρων για άμεση αντιμετώπιση των βασικών ανισορροπιών και να συνδέει τα μέτρα βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης πολιτικής.

δ. Κυλιόμενο.

Να παρέχει τη δυνατότητα προσαρμογής και ευελιξίας στις διεθνείς συγκυρίες και παραπέρα εξειδίκευση των επί μέρους μέτρων.

ε. Αποκεντρωμένο.

Να ενισχύει τον αποκεντρωμένο περιφερειακό χαρακτήρα της ανάπτυξης, αναγνωρίζοντας τις περιφερειακές ανισότητες και τις ιδιαίτερες ανάγκες και δυνατότητες κάθε περιφέρειας.

στ. Διακλαδικό.

Να αναγνωρίζει τη δομή και διάρθρωση της παραγωγής με στόχο τη διαμόρφωση επί μέρους κλαδικών πολιτικών.

ζ. Αξιόπιστο.

Να αίρει τη σύγχυση και αβεβαιότητα και με την αξιοπιστία του να εμπεδώνει κλίμα εμπιστοσύνης και προσδοκίας.

η. Να κατοχυρώνει το κράτος πρόνοιας και την κοινωνία αλληλεγγύης ως προϋπόθεση για την ομαλή διαρθρωτική προσαρμογή και ανάπτυξη.

4. Άξονες της Εθνικής Στρατηγικής Πολιτικής.

Οι άξονες της Πολιτικής, που θα καθορίζουν τους επιμέρους στόχους και μέτρα, θα πρέπει να είναι:

- α) Η παραγωγική ανασυγκρότηση όλου του παραγωγικού δυναμικού με τη
- βελτίωση της παραγωγικότητας
 - ορθολογική αξιοποίηση των πόρων
 - ανάπτυξη και απορρόφηση νέων τεχνολογιών-καινοτομιών
 - βελτίωση της ανταγωνιστικότητας με συμπίεση του κόστους και καλύτερες ποιότητες προϊόντων
 - αναβάθμιση της επιχειρηματικότητας σε ουσιαστικά παράγοντα βιωσιμότητας
 - ανάδειξη και ενίσχυση νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών
 - αναβάθμιση, σε επιχειρησιακό επίπεδο, των μέσων και διαδικασιών οργάνωσης και λειτουργίας της επιχείρησης
 - δημιουργία πλέγματος κινήτρων ή άρσης αντικινήτρων στα πλαίσια μιά ολοκληρωμένης βιομηχανικής πολιτικής με κλαδική και περιφερειακή εξειδίκευση
 - χοροθέτηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές και ζώνες.
- β. Η διεύρυνση της παραγωγικής βάσης με ενίσχυση του εξαγωγικού προσανατολισμού της παραγωγής.
- γ. Η διαμόρφωση σύγχρονου θεσμικού και οργανωτικού πλαισίου δραστηριοποίησης των φορέων της αναπτυξιακής και εξαγωγικής προσπάθειας.
- δ. Η θεσμική παρέμβαση της πολιτείας στο σχεδιασμό και έλεγχο της οικονομίας με στόχο την ενίσχυση των συνθηκών ανταγωνισμού, της διαφάνειας και αξιοπιστίας των συναλλαγών.
- ε. Η εξεύρεση και διαχείριση ενεργειακών και άλλων πόρων με διαφύλαξη του περιβάλλοντος.

στ. Η αναγνώριση και αναβάθμιση του ρόλου της ΜΜΕ με την ισότιμη ένταξή τους στο Εθνικό Σχέδιο Ανάπτυξης.

Η σημασία και η βαρύτητα των ΜΜΕ στην πορεία της οικονομικής, κοινωνικής και περιφερειακής ανάπτυξης είναι δεδομένη για το ΠΑΣΟΚ, αφού:

το 40% του ΑΕΠ παράγεται με το 60% της απασχόλησης και με το 98,3% των παραγωγικών μονάδων που είναι ΜΜΕ διάσπαρτες σ' όλο το γεωγραφικό χώρο και τους κλάδους της οικονομίας.

Η πραγματικότητα αυτή επιβάλλει την αναγνώριση:

- των ιδιαίτερων αναγκών και προβλημάτων των ΜΜΕ (π.χ. χαμηλό επίπεδο οργάνωσης και τεχνολογίας, αδυναμία πρόσβασης στις αγορές, επιχειρηματική ανεπάρκεια των φορέων τους ως προς το μεθοδικό μεσοπρόθεσμο προγραμματισμό κλπ.)

- της αδυναμίας συνεργασίας και συντονισμού στην παραγωγή και προώθηση των προϊόντων τους λόγω του μεγάλου κατακερματισμού και της πανοπέμιας τους.

Ταυτόχρονα όμως οι ΜΜΕ περιέχουν εσωτερικό δυναμισμό και με την προσαρμοστικότητα, που τους διακρίνει στα μεταβαλλόμενα πρότυπα κατανάλωσης, γίνονται ανθεκτικές ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσεως, αρκεί να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα μιάς πιο ολοκληρωμένης διεξαγωγής στις αγορές.

- Παράγουν προϊόντα που απαιτούν εξειδίκευση και δεξιοτεχνία.
- Εκμεταλλεύονται τις εγχώριες πρώτες ύλες που προσφέρονται σε μικρές ποσότητες και είναι διάσπαρτες σε ολόκληρη την περιφέρεια.
- Αξιοποιούν μέρος της Λαϊκής Αποταμίευσης που διαφορετικά ίσως έμενε αχρησιμοποίητη.
- Δραστηριοποιούνται στην Περιφέρεια και έτσι συμβάλλουν στο να ελλατώνονται οι περιφερειακές ανισότητες, ενισχύοντας τη συνοχή του Εθνικού & Κοινωνικού χώρου.
- Είναι συνηθως έντασης εργασίας με μικρή δέσμευση κεφαλαίων, δραστηριοποιούμενες σε παραδοσιακούς Τομείς και Κλάδους, στους οποίους συνταλούνται σημαντικές ανακαταστάσεις με συγχωνεύσεις, εξαγορές και μεγάλη εισαγωγική διεξόδηση. Έτσι ένα δυσανάλογο πολύ μεγάλο κομμάτι της αγοράς κατέχεται από πολύ λίγες και μεγάλες μονάδες και αντίστροφα ένα πολύ μικρό κομμάτι να διεκδικείται από ένα πλήθος μικρών μονάδων.
- Ακόμα όμως το μερίδιό αυτό να συρρικνώνεται συνεχώς, αφού τους παραδοσιακούς τομείς χαρακτηρίζει μεγάλος βαθμός εισαγωγικής διεξόδησης και μικρής εξαγωγικής επίδοσης της εξαγοράς δικτύων διανομής.
Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η μονομερής αύξηση της εγχώριας ζήτησης χωρίς πολιτική εκσυγχρονισμού δεν αποτελεί λύση βιωσιμότητας και ανάπτυξης των ΜΜΕ.
Θα πρέπει δηλαδή η βιωσιμότητα και η ανάπτυξη των ΜΜΕ να αναζητηθεί στον πλήρη οργανωτικό και επιχειρησιακό εκσυγχρονισμό τους στη διεύρυνση των αγορών τους με εξαγωγικό κυρίως προσανατολισμό, με την αναζήτηση τρόπων συντονισμού και σχημάτων συνεργασίας των ΜΜΕ τόσο μεταξύ τους και σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο όσο και με μεγαλύτερες μονάδες και αναπτυξιακούς φορείς.
- Ενίσχυση των ΜΜΕ χωρίς αυτό τον προσανατολισμό, θα αποτελέσει φαύλο κύκλο αδιεξόδου, συντηρώντας πρότυπα και νοοτροπίες μιάς λανθάνουσας επιχειρηματικότητας χωρίς προοπτικές βιωσιμότητας, χωρίς να αποτελεί λύση η εξολιγνιστική του Οικονομικού προβλήματος των κάθε ΜΜΕ - ΕΣΕ με αρθρολογικότερη διαχείριση και οργάνωση, είναι εν τούτοις ανάγκη να επιστημόσουμε ταυτόχρονα την ουσιαστική ευθύνη του επιχειρηματικού φορέα για συνεχή βελτίωση και εκσυγχρονισμό,

απορρίπτοντας μύθους και κατερτημένες παραδοχές, που απορρέουν από γενικεύσεις και προστατευτικές πολιτικές.

- Να αναζητήσουμε μία ολοκληρωμένη πρόταση για τους ΜΜΕ με συγκεκριμένα μέτρα ενίσχυσης και ατήριξης τους, θέτοντας τη βάση για βιώσιμες και ανταγωνιστικές μονάδες μεγέθους.
- Η Τεχνολογική ανάπτυξη δεν απαιτεί αναγκαστικά μεγάλες οικονομίες μεγέθους για να εξασφαλίσει αύξηση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας αλλά σύγχρονη οργάνωση και διαχείριση ολοκληρωμένου τρόπου διεξαγωγής στις αγορές.

ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΜΕ

Στά πλαίσια μιάς ολοκληρωμένης Βιομηχανικής- Βιοτεχνικής Πολιτικής, ενταγμένης στον Εθνικό Σχεδιασμό, μία πολιτική στήριξης των ΜΜΕ θα πρέπει να είναι η ώθηση των ΜΜΕ να προσαρμόσουν την οργάνωση και λειτουργία τους στις σύγχρονες ανάγκες ώστε να καταστούν βιώσιμες και ανταγωνιστικές σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο και να ενταχθούν ομαλά στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

1 ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΜΕ

Στην κατεύθυνση αυτή θα πρέπει με την ενεργό και δραστήρια συμμετοχή μας στα Κρινοτικά Όργανα, να προβάλλουμε εξειδικευμένα προγράμματα για την Ελληνική ΜΜΕ τόσο σε επίπεδο δράσεως στο Ταμείο της Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Πληροφόρησης αντλώντας τους αναγκαίους πόρους, όσο και στο επίπεδο της τεχνολογίας της Επένδυσης και των συνεργασιών.

- Ετσι είναι δυνατή η προώθηση κοινών υπηρεσιών, η δημιουργία και η συνεργασία με αντίστοιχα Ευρωπαϊκά Περιφερειακά Κέντρα καινοτομίας και νέας τεχνολογίας, η χρηματοδότηση επενδύσεων κ.λ.π.

2 ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ- ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

- Ενίσχυση της συνεργασίας, του συντονισμού και συνένωσης των μικρών κυρίως επιχειρήσεων (κοινοπραξίες, Συνεταιρισμούς, κοινά δίκτυα προώθησης εξαγωγών κ.λ.π.)

3 ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΜΕ

- Εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου ανάπτυξης και ενίσχυσης νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.
- Ανοδόθιση και αλληπλευρή υποστήριξη των φορέων ενίσχυσης, και καθοδήγηση των ΜΜΕ - ΕΒΕ (ΕΘΜΜΕΧ - ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ) με στόχο την παροχή σύγχρονων υπηρεσιών και αποτελεσματικής παρέμβασης στην διαδρομή της ανάπτυξης.

4 ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

- Αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος με την απλοποίηση και κωδικοποίηση των φορολογικών Νόμων, ώστε να αποφεύγεται η σύγχυση και να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα και οι οργανωτικές ανεπάρκειες των ΜΜΕ- ΕΒΕ.
- Την εξειδίκευση των φορολογικών κινήτρων ή κατάργηση φορολογικών επιβαρύνσεων με στόχο την συνεργασία και συνένωση των ΜΜΕ.
- Την διεύρυνση της φορολογικής βάσης, την πάταξη της φοροδιαφυγής και την δημιουργία προϋποθέσεων φορολογικής συνείδησης.
- Την μείωση των εμμέσων φόρων και δίκαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.
- Την αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων για τα εισοδήματα κυρίως των αυτοαπασχολουμένων.
- Την αναβάθμιση του ελεγκτικού έργου και την δημιουργία σχέσεων εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας με τις φορολογικές αρχές.

5 ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ- ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

- Αναπτυξιακή χρηματοπιστωτική πολιτική με την ευκολότερη και επαρκή χρηματοδότηση των ΜΜΕ.
Οι ΜΜΕ-ΕΒΕ αγωνίζονται σήμερα να επιβιώσουν με άνισους όρους πρόσβασης στις χρηματοπιστωτικές αγορές.
- Το Τραπεζικό σύστημα συμπεριφέρεται εχθρικά προς την ΜΜΕ.
- Με την συνεχή, ισοπεδωτική απελευθέρωση του Τραπεζικού συστήματος θα πρέπει να υπάρξουν μέτρα αντιστάθμισης των συνεπειών για τους ΜΜΕ με την εξειδίκευση των διαδικασιών πιστωτικών κριτηρίων.
- Να ιδρυθεί τράπεζα και εγγυοδοτικός οργανισμός για τους ΜΜΕ προσεγγίζοντας αποτελεσματικότερα τις ανάγκες και τα προβλήματα τους εξισορροπώντας έτσι την ευνοϊκή μεταχείριση των μεγάλων Επιχειρήσεων.

6 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

- Ενίσχυση και προώθηση προγράμματος δημιουργίας περιφερειακών και κλαδικών κέντρων καινοτομιών του ΕΟΜΜΕΧ με σκοπό τη παροχή τεχνικής βοήθειας για εύκολη πρόσβαση και αποτελεσματική χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας.

-Ενίσχυση και χρηματοδότηση εγχώριας τεχνολογίας με νέα μέσα (LEASING- VENTURE CAPITAL)

7. ΥΠΟΔΟΜΗ- ΧΡΗΜΑΤΑΙΚΟ- ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.

Έρευνα και μελέτη για την δημιουργία υποδομής σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές με την συνεργασία της Τ.Α. για την απόκτηση σταθερής επαγγελματικής εγκατάστασης (Βιοτεχνικά Πάρκα και Ζώνες).

- Η αβεβαιότητα της επαγγελματικής στέγης αποτελεί αρνητικό παράγοντα εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης των ΜΜΕ.
- Δημιουργία εκθεσιακών κέντρων
Ενδυνάμωση των σχέσεων ΜΜΕ- Τ.Α για ενίσχυση των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών και ανάπτυξη περιοχών.

8. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Εξειδίκευση των αναπτυξιακών κινήτρων (φορολογικοί συντελεστές αποθεμάτων, αποσβέσεων) απλοποίηση των διαδικασιών και διεύρυνση των ορίων των ΜΜΕ, χωρίς αποκλεισμό του μεγάλου αριθμού των ΜΜΕ.

9. ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ

- Διευκόλυνση των ΜΜΕ στις Αγορές του Δημοσίου με την παροχή τεχνικών υπηρεσιών και την προώθηση του θεσμού των υπεργολαβιών των ΜΜΕ.

10. ΕΞΑΓΩΓΕΣ

- Έκσυγχρονισμό και αναβάθμιση των φορέων εξαγωγικής προσπάθειας και τη δημιουργία αποτελεσματικών δικτύων διανομής, με την προώθηση των TRADE COMPANIES
- Συνεχής ενημέρωση για τις εξωτερικές αγορές και τα χαρακτηριστικά της ζήτησης. Χρηματοδοτική υποστήριξη και ασφάλιση των εξαγωγών.
- Διακρατικές - αντισταθμιστικές συμφωνίες με προώθηση συνεργασιών των ΜΜΕ με αντίστοιχες των αλλοδαπών χωρών.
- Ενίσχυση της εμπορικότητας των προϊόντων με εκσυγχρονισμό των προδιαγραφών, της τυποποίησης, του ποιοτικού ελέγχου και της υποδομής των μεταφορών.

11 ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ - ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ

Πλήρη υποστήριξη της χειροτεχνίας, οικοτεχνίας και καλλιτεχνικής βιοτεχνίας.

Σύγχρονη εκπαίδευση και κατάρτιση χειροτεχνών.

Διαμόρφωση του συστήματος εκπαίδευσης των χειροτεχνικών επαγγελματιών και σύνδεσής τους με τα ΤΕΙ.

12 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΜΜΕ

Η πολιτική ανάπτυξης των ΜΜΕ θα πρέπει να ενισχύει και να εξειδικεύσει τον περιφερειακό χαρακτήρα των μέτρων και προγραμμάτων για τους ΜΜΕ με στόχο :

- Την αποτελεσματική απορρόφηση πόρων
- Την δημιουργία τοπικών, αναπτυξιακών φορέων.
- Την ένταξη των ΜΜΕ σε ολοκληρωμένα παραγωγικά συμπλέγματα της περιφέρειας.